

[2] Зоріна Т. І. Системи виявлення і запобігання атак в комп'ютерних мережах. Вісник східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, 2013. № 15 (204). С. 48-52.

[3] Мешков В. І., Віролайн В. О. Аналіз сучасних систем виявлення та запобігання вторгнень в інформаційно-телекомунікаційних системах. Проблеми безпеки інформації в інформаційно-комунікаційних системах. К.: НТУУ КПІ РТФ, 2015. №. 1. С. 1-4.

[4] Best FREE Intrusion Detection Software in 2020. Режим доступу URL: <https://www.addictivetips.com/net-admin/intrusion-detection-tools/> (дата звернення 27.06.2021).

Software systems for detecting network attacks

Pasyuk Bohdan Borysovych¹, Farionova Tetyana Anatoliivna²

^{1,2}Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Heroiv Ukrainy avenue, 9, Mykolaiv, 54025, Ukraine

Abstract. Software tools that have the functionality to detect network attacks and detect anomalies in a computer network are discussed. An analysis of the latest versions of intrusion detection system (IDS), as well as research and publications on a given topic were done. As a result of the comparative analysis of software systems for detecting network attacks and anomalous traffic, the expediency of developing a software solution that provides protection against 0-day threats (zero-day threats) and other network attacks was substantiated.

Keywords: network attacks, abnormal traffic, computer networks, intrusion detection system, unauthorized party, information system

УДК 330.341.1:339.13(477)

ІННОВАЦІЙНА СПРОМОЖНІСТЬ РЕГІОНІВ ЯК ЧИННИК ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Ревенко Н. Г.¹

¹кандидат економічних наук, професор, професор кафедри економіки
Херсонської філії Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова,
м. Херсон, Україна
bobelur@meta.ua

Анотація. Розглянуто проблемні питання забезпечення інноваційної спроможності розвитку регіонів. Зазначено необхідність підвищення інноваційної компоненти освіти випускників закладів вищої освіти. Запропоновано удосконалення системи організації використання інноваційних ідей на регіональному рівні.

Ключові слова: інноваційна спроможність, розвиток, економіка, професійна освіта, інноватизація, регіональний рівень.

Сучасний світ характеризується інтенсивним розвитком і глибокими системними змінами, які супроводжують всі напрями діяльності суспільства. Це впливає на інтенсивність появи інноваційних ідей, нових технологій, товарів, послуг, зміни в організації виробництва, в управлінні виробничими і економічними процесами, створюючи умови для інтеграції багатьох наукових галузей і наукових досягнень. Здійснювані зміни і нові технології мають одну спільну ключову ознаку. Вони створюються завдяки потужним можливостям нових інформаційних технологій, які, у свою чергу, є продуктом інноваційних відкриттів та інноваційної діяльності. Комп'ютерні можливості, доступність великих обсягів інформації, хмарні технології, технології 3D-друку, передова робототехніка та інші можливості інформаційних технологій стають

«інтелектуальними помічниками» діяльності і управління процесами суспільного розвитку і створення спільних цінностей.

Одним із суттєвих результатів застосування інформаційних технологій стала поява електронного бізнесу і нових форм спільнот у діяльності суспільства. Електронний бізнес сприяв зменшенню витрат на створення одиниці капіталу у сферах інформатизації за рахунок суттєво меншої кількості працівників ніж 10 – 15 років тому, при цьому скорочення прибутку не спостерігається.

На жаль, в Україні навіть із появою нових можливостей розвитку кількість проблем не зменшується: поширюється безробіття, особливо молоді, підвищується соціальна нерівність, існує небезпека появи автоматизованих комплексів зброї, кіберзагроз та ін. В цих умовах вибір інноваційного шляху системного і комплексного розвитку стає головним фактором зміцнення країни, прогресивного технологічного і економічного зростання суспільства. Виникає гостра потреба у створенні гнучких і відповідальних систем управління у виробничому, економічному, соціальному та екологічному середовищі, які здатні забезпечити можливості для мінімізації і подолання чинників дестабілізації за рахунок інноватизації діяльності, спрямованої на сталий, динамічний розвиток.

Процеси інноватизації суспільної діяльності характеризуються багатоаспектністю, багатосторонністю і багатосуб'єктністю. Істотно, що і механізми інноваційного розвитку регіонів також будуть мати низку відмітних рис на різних рівнях управління: державному, регіональному і місцевому. Для розробки цих механізмів на рівні держави необхідно відмовитись від існуючої формальної інноваційної політики і локальних заходів інноваційного розвитку і перейти до застосування гнучкої політики, чіткого визначення її напрямів та їх опанування, забезпечення законодавчих основ, інституційних і фінансових важелів, стимулювання і підтримки створення інноваційної продукції. При цьому слід враховувати, що при оновленні продукції і послуг суспільного виробництва з вищою доданою вартістю за рахунок запровадження інноваційних конкурентних переваг на ринку епіцентром інновацій повинні стати регіони, які мають змогу і умови для створення і забезпечення інноваційної спроможності виробничих ланок і господарюючих суб'єктів на власних територіях, гарантуючи стабільний розвиток не тільки регіонів, а і частки їх вкладу в спільний розвиток країни.

На рівні держави на часі гостро постало питання поглиблення уваги до збереження існуючого стану і напрямків підготовки фахівців нової інноваційно спрямованої формації, які не тільки матимуть професійні знання, а й володітимуть системним, інтелектуальним мисленням і здатностями до ініціації нових ідей і можливостей їх реалізації. Втім, надзвичайно розширений у системі вищої і середньої освіти України перелік спеціальностей і спеціалізацій, за якими ведеться підготовка фахівців, не забезпечує баланс між рівнем отриманих знань і видозмінюваними сферами їх застосування, зменшує можливості до участі в поліаспектних наукових дослідженнях, здатність до швидкого опанування новітніх технологій, а отже, включення нових фахівців у поле інноваційної діяльності. Існують навіть спеціальності, за якими жоден молодий спеціаліст не був працевлаштований. Це засвідчує, що система вищої і середньої професійної освіти України потребує глибокого аналізу доцільності вузької спеціалізації фахівців, посилення інноваційних міждисциплінарних компонент освіти різних наук при опануванні студентами знань. Це допоможе випускникам бути затребуваними суспільством, прагнути постійного розвитку, реалізуючи його в суспільному житті.

Однією з проблем є зменшення загальної уваги і поваги до професійних знань і кваліфікації, набутих молодими фахівцями, під час їх працевлаштування з боку роботодавців. Вимога наявності практичного досвіду стала «неписаним правилом» при прийомі на посади, які можуть займати особи з вищою чи середньою спеціальною освітою. Збільшується кількість осіб з вищою освітою, що працюють на робочих посадах і виконують типові статично повторювані операції, які не потребують професійних знань. У свою чергу навчальним закладам, які здійснюють професійну підготовку молоді, розробляючи навчальні програми, слід зосереджуватись не тільки

на теоретичних знаннях, які уособлюють попередній досвід, а й приділяти увагу міжгалузевим і науковим зв'язкам усупільнення і взаємовпливу знань у трансформаційних процесах розвитку, зважати на їх невіддільність і спільність з новими ціннісними орієнтирами і технологіями сучасного етапу розвитку. Акцент на інноваційності в навчанні дозволить розширити діапазон обізнаності студентів з інноваційним розвитком. Одним із головних напрямів інноватизації професійного навчання повинно стати проходження виробничих і переддипломних практик студентів у науково-дослідних лабораторіях, наукових центрах, заводських підрозділах, які займаються розробкою і запровадженням інвестиційних проектів, оснащенням підприємств новітньою технікою і технологіями. Проте, в закладах вищої освіти діяльність таких лабораторій і дослідних центрів суттєво зменшилась, тому участь студентів у широкомасштабних дослідженнях, пошукових, технічних і технологічних проєктах залишається вкрай недостатньою. Не минула ця проблема поведінковій й економічній науки. Зазначимо відсутність можливості широкої капіталізації знань щодо новітніх ідей і технологій, які містяться в захищених докторських і кандидатських дисертаціях і після захисту залишаються незатребуваними. Студенти обмежені в контактах з ученими, дослідницькими колективами через відсутність у викладачів цього виду навчального навантаження. У зв'язку з цим не розвиваються партнерські зв'язки між талановитою молоддю і досвідченими вченими, відсутні умови для розробки картки індивідуальних можливостей кожного випускника. Потенційні можливості і здатність до генерування творчих ідей у молоді слід розглядати через призму спеціально розроблених характеристик, які формують здатність до творчої діяльності.

Держава повинна знайти вихід і по захисту права освіченої молоді щодо працевлаштування, підвищити відповідальність усього суспільства за зниження престижу і поваги до професійних знань, за відсутність належної підтримки фахового потенціалу і за збереження людського капіталу загалом. Врешті-решт державним органам влади необхідно підвищити відповідальність і за відсутність «економічної віддачі» від витрачених на освіту державних і батьківських коштів, за створення умов утримання молоді в країні і за забезпечення її умовами життя на рідній землі.

Серед державних заходів імплементації інноваційних складників у процеси розвитку на особливу увагу заслуговує реалізація і капіталізація науково обґрунтованих ідей, представлених у докторських і кандидатських дисертаціях, більшість яких довгі роки зберігаються в «кабінетах» і науково-технічних архівах. Це інтелектуальний продукт нації, який має невичерпний потенціал і здатен живити всі види суспільної діяльності, забезпечуючи підвищення їх продуктивності, ефективності і зменшення витратності.

Новий спектр можливостей інноваційних шляхів розвитку з'явився на регіональному рівні в результаті розширення прав регіонів отриманих ними в результаті реформування державної влади. Це дозволяє суттєво актуалізувати і активізувати процеси інноватизації діяльності у власному адміністративно-територіальному просторі регіонів і за їх межами. Вирішення складних питань вимагає забезпечення науково-технічним потенціалом, який у більшості регіонів є достатньо потужним. Мережа навчальних, наукових, проєктно-конструкторських організацій на території регіонів повинна бути залученою до розгляду фундаментальних і прикладних тем і до ефективного забезпечення їх інноваційного вирішення і запровадження у виробництво господарюючих суб'єктів різних форм власностей.

Вибір конкретних напрямів дослідження у регіонах повинен визначатися політикою економічного розвитку, галузевою специфікою, природно-кліматичними умовами, наявністю трудових та інших ресурсів. Водночас політики розвитку галузей регіонів, стратегії і плани соціально-економічного розвитку областей не містять заходи щодо розвитку науки. Серед показників оцінювання розвитку регіонів відсутні показники зростання інноваційних можливостей території, кількості реалізованих наукових ідей і співпраці влади з господарюючими суб'єктами всіх форм власності, показники підвищення творчого потенціалу молоді.

Доцільно підкреслити, що в країнах ЄС регіони тісно співпрацюють з навчальними і науковими закладами. Нові знання, інноваційні ідеї, їх впровадження є ключовими чинниками

розвитку. Існують регіональні наукові центри і агенції, з якими влада тісно співпрацює, враховуючи їх рекомендації при розробці стратегій розвитку.

Українські регіони також мають змогу отримувати інноваційні знання, створивши спільну базу наукових ідей і наукових результатів діяльності в регіонах, спрямовувати їх на забезпечення науково-технічного розвитку в усіх сферах життя і розробляти спільні рішення, що змінять поведінку господарюючих суб'єктів у напрямі зберігання, розвитку і запровадження інноваційних ідей за участю досвідчених вчених і молодих випускників закладів вищої освіти. Використання зроблених пропозицій надасть можливість створення умов для розбудови інноваційної економіки.

Innovative capacity of regions as a factor of economic development

Revenko Nadia¹

¹Kherson Branch of the Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Kherson, Ukraine

Abstract. The problematic issues of ensuring the innovative capacity of regional development are considered. The need to increase the innovative component of education of graduates of higher education institutions is noted. It is proposed to improve the system of organization of the use of innovative ideas at the regional level.

Key words: innovation capacity, development, economy, vocational education, innovation, regional level.

УДК 811.111:37.091.26

СПЕЦИФІЧНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ДІАГНОСТИЧНОГО ТЕСТУВАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Смуглякова М.К.¹, Кисельова Т.В.², Фатєєва В.Г.³

¹старший викладач кафедри сучасних мов Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова, м. Миколаїв, Україна
marina124553@gmail.com

²старший викладач кафедри сучасних мов Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова, м. Миколаїв, Україна
tatashavasana@gmail.com

³старший викладач кафедри сучасних мов Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова, м. Миколаїв, Україна
vgfateeva@gmail.com

Анотація. Стаття представляє особливості та основні методи проведення діагностичного оцінювання базових знань та навичок студентів у процесі викладання іноземних мов. Аналізуються умови проведення тестування на заняттях з англійської мови. Визначаються деякі ефективні шляхи удосконалення підготовки та проведення діагностичних тестів.

Ключові слова: діагностичне тестування, навички, іноземна мова, рівень оцінювання

Однією із складових процесу викладання іноземної мови є перевірка і оцінювання отриманих під час вивчення іноземної мови знань, навичок і умінь студента. Уміле застосування різноманітних видів оцінювання навичок студентів дозволяє викладачеві диференціювати навчання, а студентам - контролювати власне навчання і формувати компетенцій, які необхідні їм у процесі вивчення іноземної мови.

У своєму дослідженні Дж. Ч. Олдерсон звертає увагу, що «діагностичне оцінювання знань студента є важлива галузь, яка не так добре розвинена, як інші типи мовного оцінювання, як перевірка знань і досягнень». [1. с. 178]